

LaRouche Legacy Foundations konference – Verden bør lytte til Lyndon LaRouches kloge ord.

Se også panel 2 her:

Resumé:

14. august (EIRNS) – Kan den menneskelige race overleve den krise, der nu truer selve menneskeheden? Vil vi som en race betragtet fortsætte nedgangen til global atomkrig, en pandemi uden for kontrol, en hyperinflationær ødelæggelse af midlerne til livets opretholdelse, et kulturelt sammenbrud i en ny mørk tidsalder? Eller kan denne eksistentielle krise tjene til en genopblussen af menneskelig kreativitet hos tilstrækkeligt mange borgere i verden til både at afslutte det vanvid, der bragte os til dette punkt, og iværksætte et nyt paradigme, der forener verdens nationer i at stræbe efter menneskehedens fælles mål – fred gennem udvikling? Svaret ligger ikke blot i hvad folk tænker, men hvordan de tænker. Kan vi inspirere til kreativitet i en befolkning, der er blevet degraderet gennem videnskabeligt bedrageri, narkotika, pornografi, evindelig krigsførelse og økonomisk forfald?

Dette var temaet for konferencen i dag, den første der er sponsoreret af 'LaRouche Legacy Foundation'. Helga Zepp-LaRouche fik selskab af ledere fra hele verden – politiske ledere, økonomer, musikere, forskere og unge – fra Rusland, Kina, Slovakiet, Tyskland, Frankrig, Østrig, Argentina, Filippinerne, Mexico, Trinidad & Tobago, Peru, Colombia og Ukraine, i en dialog om "LaRouches opdagelser" og om "Jordens næste halvtreds år" under temaet: "Nå, er du så endelig villig til at lære om økonomi?" LaRouche Legacy Foundation er i gang

med at udgive 'LaRouches Complete Works', hvoraf del 1 nu er tilgængeligt

(se <https://www.larouchelegacyfoundation.org/collected-works>)

Det var for halvtreds år siden, den 15. august 1971, at Lyndon LaRouche blev ganske berømt, men også blev mål for det, som tidligere statsadvokat Ramsey Clark beskrev som "en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgning, medier og ikke-statslige organisationer, fokuseret på at ødelægge en fjende... Formålet kan kun ses som ødelæggelsen – af mere end en politisk bevægelse, mere end en politisk skikkelse – det er begge dele; men det er en frugtbar idérig maskine, et fælles formål med at tænke og studere og analysere for at løse problemer, uanset indvirkningen på status quo eller på egeninteresser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris".

På denne dag i 1971 ophævede præsident Richard Nixon Bretton Woods-systemet, som havde opretholdt udviklingen af verden i tiden efter Anden Verdenskrig, ved at afkoble den amerikanske dollar fra dens forankring til guld, hvilket gjorde den til genstand for spekulation og tillod alle verdens valutaer at flyde, så det britiske system for "frie markeder" og deregulering kunne erstatte det hamiltoniske 'Amerikanske System', der er baseret på ideen om målrettet kredit til at forbedre den generelle velfærd og forøge den produktive arbejdskraft.

EIR's økonomiredaktør, Paul Gallagher, forklarede tusindvis af deltagere i konferencen over hele verden (med samtidig oversættelse til spansk, fransk, tysk og russisk), at Bretton Woods, der blev vedtaget efter Franklin Roosevelts død, ikke var det system, der var tiltænkt af FDR. Roosevelt havde snarere insisteret på, at de tidligere europæiske kolonier efter krigen skulle tildeles fuld uafhængighed, og at det amerikanske systems produktion af de kapitalgoder, der var nødvendige for at industrialisere hele verden, ville drive amerikansk produktion og samtidig endegyldigt afslutte

kolonitiden. Men Harry Truman, som LaRouche karakteriserede som en 'lille mand, der tjente Wall Street', hjalp europæerne med at genoprette deres kolonier, mens USA blev indadvendt. Det efterfølgende fokus på intern forbrugerkultur gennem gæld, frem for eksport af kapitalgoder, ville – som forudsagt af LaRouche, på enestående vis blandt økonomer – forårsage tilbagegang og sammenbruddet af Bretton Woods. Dette var kun den første af LaRouches prognoser, som alle viste sig at blive fuldstændigt forudseende. En video af en tale af LaRouche i 2001, beskrev hans mange prognoser og understregede, at han "stod alene" blandt økonomer, der var indfanget i britisk monetaristisk ideologi, tænkte på penge, ikke den fysiske transformation af naturen eller livsbetingelserne for den menneskelige race.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale gav et stærkt indblik i hendes mand Lyndon LaRouches evne til at inspirere mennesker fra alle forskellige samfundslag, fra statsoverhoveder til peruanske fiskere og italienske skomagere, til at forstå en anden måde at tænke på – at man ikke kan adskille politik, videnskab og kultur, og at alle aspekter af livet falder ind under den centrale rolle af kreativitet, som kendetegnende for forskellen mellem menneske og dyr, og som driver videnskaben om fysisk økonomi som den sande videnskab om menneskelig fremgang. Hun bemærkede senere, at alle, der mødte LaRouche, oplevede en opvågning af deres egne fornuftsmæssige åndsevner, gennem kreativiteten i LaRouches sind, der ansporede dem.

Zepp-LaRouche afdækkede sin mands gæld til Platon, Leibniz, Kepler og andre af historiens giganter i forbindelse med hans egne opdagelser. Hun gennemgik de nye metrikker til måling af fremskridt, som han skabte – "relativ potentiel befolkningstæthed" og "energi-gennemstrømningstæthed" – og sammenhængen mellem disse afgørende begreber. Hun behandlede Lyns første beslutning om at bekæmpe Norbert Wiener og John von Neumann statistiske metode til systemanalyse, der opfatter sindet som en computer og fremmer kunstig intelligens som en

erstatning for sindet. Dette falske begreb om menneskets natur er i dag vokset til vanvid i "modellerne", der driver klimasvindlen, finansielle spekulationer og det oligarkiske samfund. Hun sluttede med at opfordre til "at udskifte idéerne om informationsteoriens kvaksalveri med LaRouches idéer på alle universiteter".

Den førende kinesiske økonom, Ding Yifan, der har skrevet om LaRouches ideer i flere bøger, bemærkede, at LaRouche havde fokus på to forbrydelser fra slutningen af Bretton Woods: Misbruget af valutaer gennem flydende valutakurser, hvilket tillod spekulanter at angribe nationale valutaer; og deregulering af det finansielle system, som gjorde det muligt for spekulanterne at tage over. Han noterede sig to begivenheder i kinesisk historie, første gang under Handynastiet for 2000 år siden, og sidenhen i den mongolske æra i 1300-tallet, hvor lignende ignoreren af forskellen mellem penge og realøkonomien førte til dynastiernes sammenbrud. Nutidens QE og anden hyperinflationær pengeudstedelse, sagde han, skaber en kræft i økonomien – en demonstration af LaRouches advarsel om entropi som følge af den manglende udvikling af realøkonomien.

Jozef Miklosko, den tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet og tidligere slovakisk ambassadør i Italien, beskrev sin ven LaRouche som den mest veluddannede mand, han nogensinde har kendt, og bemærkede at 80 sider af sin bog handlede om LaRouche og hans organisation. Han beskrev sin rejse for at besøge LaRouche i fængslet, hvor dennes optimisme og agapē (menneskekærlighed, *red.*) var uforstyrret. Han gennemgik også uretfærdigheden ved LaRouches fængsling, og den verdensomspændende mobilisering af verdensborgere, der forenede sig for at protestere mod denne uretfærdighed. Han beskrev LaRouche som "Amerikas Sakharov" og opfordrede til en ny revolution af kristen agapē. Han anbefalede, at der blev produceret en "kort bog" på alle sprog om LaRouches ideer, hvilket blev hilst velkommen af Helga Zepp-LaRouche og

ordstyrer Dennis Small fra LaRouche Legacy Foundation, alt imens han iagttog, at det virkeligt ville være ganske svært at indfange LaRouches ideer i en "kort" bog.

Dr. Natalia Vitrenko, formand for det Progressive socialistiske Parti i Ukraine og tidligere parlamentariker og præsidentkandidat, holdt et lidenskabeligt oplæg med titlen, "Saving Mankind: Is It a Mission-Possible?," om hendes samarbejde med Lyndon og Helga LaRouche. Hun påpegede, at topmødet mellem Biden og Putin korrekt indikerede den farlige strategiske krise, men advarede om at dette møde ikke tog fat på de grundlæggende årsager til krisens systemiske ødelæggelse af verdens økonomiske og finansielle system. Hun gennemgik verdensøkonomiens frygtelige tilstand og de nødvendige løsninger formuleret af LaRouche. Hun kaldte det vestlige banksystems tilstand en "spekulativ kæmpeblæksprutte" der suger rigdommen ud af verden. Hun gennemgik også ødelæggelsen af Ukraine efter kuppet i 2014, som drev landet fra at være en af de ti bedste økonomier i verden til den nu fattigste i Europa med 10 millioner sultne og et befolkningsfald på over 20% siden 1990. Hun afsluttede: "Bliver vi til en kirkegård med vindmøller i stedet for kors?"

Dr. Kirk Meighoo, tidligere senator i Trinidad & Tobago samt forfatter og en politisk aktivist, beskrev hvordan han blev udviklingsøkonom gennem sin uddannelse (i Toronto, Jamaica og Storbritannien), men først efter at have opdaget LaRouche via internettet indså, at hans dybtgående ideer var blevet censureret på alle universiteterne. Han beskrev, hvordan fremkomsten af Kina, Indien og Rusland som store økonomier burde have ført til en ny verdensorden, og at G20 havde gjort en indsats i den retning, men mislykkedes, alt imens BRICS nu er blevet revet fra hinanden. Pandemien ødelagde økonomier rundt om i verden, sagde han, mens penge bliver trykt i uhyrlige mængder for at redde bankerne og "overføre rigdom fra de fattige til de rige". Løsning af denne krise kan kun opnås ved helt at afslutte det neoliberale system, bemærkede han, og

roste LaRouche-organisationen for at lede denne indsats.

Universitetslektor Yekaterina Fyodorovna Shamayeva fra Rusland, talte om "Design og ledelse af bæredygtig udvikling samt tværfaglig syntese af de grundlæggende ideer indenfor Lyndon LaRouches og Pobisk Kuznetsovs metodelære." Afdøde Pobisk Kuznetsov var en af Ruslands førende forskere og filosofiske tænkere, der blev en nær ven og samarbejdspartner med Lyndon LaRouche efter Sovjetunionens fald. Han foreslog, at en ny måleenhed for fysiske økonomiers fremgang skulle baseres på LaRouches dobbeltbegreb for relativ potentiel befolkningstæthed og energi-gennemstrømningstæthed, og at enheden skulle kaldes "La" efter LaRouche. Shamayeva beskrev den fortsatte indsats i Rusland for at skabe en syntese af ideerne fra Kuznetsov og LaRouche, og understregede at økonomi ikke kan adskilles fra naturlovene. Hun opfordrede til, at flere af LaRouches værker blev oversat til russisk (et stort antal af LaRouches større skrifter er allerede tilgængelige på russisk).

Det første panel sluttede med videopræsentationer og oplæsninger om LaRouche fra flere mennesker, der er døde siden hen, blandt dem: tidligere statsadvokat Ramsey Clark om justitsmordet i forfølgelsen af LaRouche; Dr. Enéas Carneiro, et tidligere medlem af det brasilianske parlament og præsidentkandidat, om hvorfor LaRouche fik æresborgerskab i byen São Paulo; Mexicos tidligere præsident José López Portillo, der i 1998 opfordrede verden til at "lytte til de kloge ord fra Lyndon LaRouche"; og tidligere udenrigsminister i Guyana, Fred Wills, der i 1976 opfordrede FN's generalforsamling til at vedtage LaRouches idé om en ny international økonomisk orden

Fascinerende dialog under spørgerunden drejede sig om tre spørgsmål fra publikum: 1) Hvad er forskellen mellem "prognoser" og "forudsigelser?" 2) Truer nye teknologier og robotter med at forårsage arbejdsløshed? 3) Hvad er forskellen mellem marxisme, neoliberalisme og kristen socialisme?

Hele konferencen kan ses på <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

At være i stand til at forstå fremtiden

5. august: Kommentarer fra universitets- og finansøkonomer dukker op på 50-årsdagen for "Nixons chok" den 15. august 1971, slutningen på efterkrigstidens guldreservebaserede Bretton Woods-system, hvilket har frembragt et halvt århundrede med industriel tilbagegang, spekulative optøjer, gigantiske gældsbobler og krak, stadigt ringere realløn og levevilkår, kollapsende folkesundhedskapacitet og nu en dødelig global pandemi.

Kommentatorerne har kun et ringe begreb om, hvad der skete den 15. august, bortset fra at de nævner Nixons tarif-, løn og priskontrol, dollardevaluering og angreb på "spekulanter". De vil ikke indse, hvad det har gjort mod amerikanske og europæiske økonomier og udsigterne til udvikling for asiatiske, afrikanske og sydamerikanske nationer; de kan bestemt ikke have forstået, hvad der skete dengang. Den usædvanlige økonom og statsmand Lyndon LaRouche indså det både på daværende tidspunkt og flere år før Nixon blev presset ind i sin fulmlende rolle i "chokket".

I disse kommentarer nævnes ikke den afgørende rolle af Harold Wilsons britiske regering og Bank of Englands handlinger, som hamrede løs på FDR's Bretton Woods-system, indtil man pressede Nixon og hans inkompetente team med Arthur Burns, George Shultz og James Baker III til at nedlægge det. Wilson forsøgte og mislykkedes med at få parlamentet til at devaluere pundet i

1966. Derefter, efter at have indført alvorlige nedskæringer, anbefalede hans regering i 1967 igen en devaluering af pundet på 15%, og parlamentet devaluerede det med 14% i november uden at koordinere med andre større nationer igennem Bretton Woods-procedurer. I samme periode åbnede Bank of England to gange et "guldvindue", hvor britiske finansielle virksomheder kunne handle med deres dollars for guld og gøre krav gældende overfor det amerikanske finansministerium.

Det var på baggrund af disse handlinger i London, at LaRouche lavede sine unikke prognoser fra 1967, nemlig at Bretton Woods ville blive brudt op ved "omkring slutningen af årtiet".

Kommentarerne ved 50-året spiller på påstanden om, at "dollaren har bevaret sin forrang" siden da på grund af markeder og finansielle kræfters evne til selv at oprette gældsforpligtelser i dollars, på trods af Nixon-chokket! En kommentar i 'Project Syndicate', af en Princeton-økonom, er meget åbenbar: "Private finansmarkeders magt til at skabe penge – amerikanske dollars – gjorde 'greenbacken' (dollaren, red.) endnu mere central".

LaRouche sagde i år 2000 i "Trade Without Currencies", at den amerikanske dollar i perioden 1945-66 var verdens reserve baseret på høj amerikansk arbejdsproduktivitet og en stærk kapacitet til eksport af kapitalgoder; dette var igen basis for Bretton Woods' relative succes. Efter dette tidspunkt, sagde han, var dollarens styrke som reservevaluta støt faldende, hvilket gjorde et nyt internationalt kreditsystem påtrængende; i år 2000 havde han i årevis efterlyst et nyt Bretton Woods, hvis mål var kreditudstedelse til "store projekter" i udviklingslande.

I historien om Lyndon LaRouches udødelige bidrag til økonomisk videnskab og menneskelige fremskridt har denne dato i 1971 en fremtrædende plads. Ved sin enestående evne til flere år forinden at forudsige "chok"-afslutningen på dollaren baseret på guldreserver – dengang endog anerkendt af amerikanske

gennemsnitsborgere som en stor og ildevarslenende ændring – udmærkede LaRouche sig, frem for andre økonomer og politiske ledere, ved sine magtfulde ideer.

Allerede i 1967, da han så, hvad der var på vej, foreslog LaRouche i en massecirkuleret pjece en ny politik for udvikling af den 3. verden gennem kredit til finansiering af eksport af kapitalgoder, som det højere mål for den voksende anti-Vietnam-krigsbevægelse. Inden for et årti havde han skaffet de 'alliancefrie' nationers støtte til en international udviklingsbank, med det formål at begynde at genoprette Bretton Woods, i lighed med hvad FDR havde tiltænkt Verdensbankens rolle i udviklingen af sektorprojekter inden for udvikling af ny infrastruktur. Og inden for samme årti havde han tiltrukket sig magtfulde fjender på Wall Street og i London, der fabrikerede vilde bagvaskelser og dannede en "Get-LaRouche Task Force" for at få ham retsforfulgt og fængslet.

Ved at se 50 år frem fra den begivenhed i 1971, der havde bevist hans metode til fysisk økonomi, kunne LaRouche se de kommende alternativer i verden efter Bretton Woods: Stadig mere uhæmmet spekulation, som styrer kollapsende industrier, indførelsen af det, han kaldte "schachtiansk fascisme" Inden for økonomisk politik, depression og en potentiel biologisk holocaust af pandemier; eller et nyt internationalt kreditsystem for eksport kapitalgoder og udvikling.

Halvtreds år senere står valget nu imellem LaRouches opfattelse af et nyt Bretton Woods, eller en malthusiansk affolkning forklædt som "Green New Deal". Schiller Instituttets 50-årsdags-konference, 14. august, 2021, vil præsentere LaRouches tankegang i handling: "So, Are You Finally Willing To Learn Economics?"

Tilmeld

dig: <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

Verdensledere diskuterer at forlade den amerikanske dollar – Glass-Steagall behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt. Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktionerne udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktionerne anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem,

selv når handlen ikke har noget med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktioneerne er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer.

Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablissement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiell opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsatningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev

lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere chefløge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise. Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilandenes økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i 1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskehedens fælles mål: at forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, *imago viva dei* (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".

Sørg for at nødforanstaltninger for det fælles bedste erstatter hyperinflation og geopolitisk vanvid

1. juni (EIRNS) – I en udsendelse fra Asien i dag udtalte manden, der anses for at være forfatteren af den triumferende amerikanske nationale forsvarsstrategi, Elbridge Colby, udsendt i januar 2018, at der ikke er nogen grund til at have amerikanske udenrigs-relationer, med undtagelse af opretholdelsen af USA's beredskab til at vinde konventionelle krige, og, såfremt det er nødvendigt, at føre atomkrig. Colby er den tidligere viceforsvarsminister for strategi og styrkedeployering. Han var den fremtrædende gæst på morgenens program hos *Asia Times* med titlen: "Hvad kunne starte en stillehavskrig, og hvem ville vinde den".

Selvom ideen om atomkrig kan være forfærdelig, sagde Colby, skal man være forberedt på det. Han sagde, at Kina muligvis ville beregne forkert og indlede en krig om Taiwan i den tro, at USA ikke vil gribe ind. Colbys forsvarsstrategi fra 2018 definerede Kina og Rusland som strategiske konkurrenter, der må inddæmnes økonomisk og militært, hvis det viser sig nødvendigt.

Colby blev bedt om at svare på et spørgsmål, der blev stillet af {EIR}-deltager Mike Billington, (dog ikke identificeret ved navn af ordstyreren, David Goldman, der har bevæget sig langt væk fra tidligere at have samarbejdet med Lyndon LaRouche). Som svar på: "Hvorfor skulle USA ikke bare slutte sig til Kina i Bælte- og Vej-Initiativet for at opbygge verden?" svarede Colby: "Det ville stride helt imod den menneskelige natur. G2

[to konkurrerende regeringer, der kommer sammen] fungerer aldrig. Tilskyndelsen til at hvert land vil søge at opnå en fordel frem for det andet er simpelthen for stor. "Med andre ord: 'Den Westfalske Fred' – der tog hensyn til de andres interesser – fandt aldrig sted. Colby fortsatte," Kina ønsker at have et stort område, hvor det har herredømme, sætter de økonomiske regler, har overherredømme, som de plejede at sige ... "

Det er denne ondskabsfulde tankegang, der ligger bag, ikke kun den ekstreme krigsfare i verden i dag, men også den økonomiske ødelæggelse fra 'den store grønne nulstilling'. Det manifesteres på mange måder...

For eksempel det faktum, at der ikke er noget effektivt internationalt samarbejde i gang for en vellykket global vaccinationskampagne for at stoppe pandemien. Verdenssundhedsforsamlingen (World Health Assembly) med over 190 nationer sluttede i dag (24. maj – 1. juni) med en erkendelse af denne mangel.

Se på den manglende reaktion på de åbenlyse overvågningsoperationer fra det amerikanske National Security Agency (NSA) og de danske myndigheder i årevis, for ikke at nævne andre spionageaffærer og beskidte operationer foretaget af 'Five Eyes' og 'The Nine Eyes' (med tilføjelse af Holland, Norge, Frankrig samt Danmark). Den serbiske præsident Aleksandar Vucic sagde i denne uge, at NSA's danske udspioneringsskandale og manglende reaktion viser, at der ikke er nogen international lov, intet princip og ingen moral tilbage i internationale relationer.

Helga Zepp-LaRouche citerede i dag disse eksempler og bemærkede, at det i øjeblikket står "meget, meget klart, at Vesten med deres geopolitiske besættelse ignorerer befolkningernes fælles bedste". Schiller Instituttet er uundværligt med henblik på at frembringe politik og principper til at håndtere kriserne gennem dialogprocessen og

konferencer. Især begivenheden 26.-27. juni er anledning til at slå til lyd for nødvendigheden af en Glass/Steagall-bankreorganisering og tilhørende kreditpolitik, der er presserende nødvendige i USA og rundt om i verden, og som kun kan diskuteres og indføres gennem en ny Bretton Woods-konference med førende nationer. Den falske "videnskab" bag den grønne nulstilling må afsløres og afmonteres. Tilgangen som bruges af Komitéen for 'modsatningernes Sammenfald til løsning af kriser ved at overvinde mindre forhindringer, tage fat på menneskehedens fælles mål, er afgørende og må brede sig internationalt.

Zepp LaRouche understregede yderligere, at tidshorisonten for at gøre dette "ikke er endeløs... ikke en dårlig uendelighed". Nej; den nuværende hyperinflation viser, at en større faseændring snart er i vente. Vi er nødt til at sikre, at vores ideer for menneskeheden får overhånd... og ikke folkemordernes.

Billede: Snip fra internet

**Befri Tyskland fra
kleptomaniernes kløer!
Af Helga Zepp-LaRouche,
spidskandidat
for BüSo's landsliste til**

Bundestag i Berlin

Utilfredsheden i befolkningen vokser, og dette med rette. Vi er nu, i marts 2021, på grund af EU's elendige "statusresultat" for Tyskland, konfronteret med den tredje bølge af COVID-19-pandemien. Som et resultat af årtiers privatisering af sundhedssystemet var vi derfor ikke velforberedte på udbruddet, i modsætning til Jens Spahns påstand i februar 2020 – en fejlbedømmelse som vi kan takke for, at regeringen dermed alt for sent begyndte at bestille medicinske hjælpemidler, som mundbind. Derefter, i stedet for først og fremmest at tage højde for deres egen befolknings sundhed, ved bestillingen af vacciner, så pro-EU-ideologerne denne krise som en kærkommen mulighed for yderligere at integrere EU, og at afgive ansvaret til et fuldkomment inkompetent EU-bureaokrati. Frem for i det almene vels ånd at investere i at maksimere produktionskapaciteterne for vacciner, overlod man alt til det "frie marked".

Dette inkompetencens regnskab: Mens Kina, et land med 1,4 milliarder mennesker, indtil nu kun har haft 4636 dødsfald som følge af pandemien, og hertil kunne konstatere en økonomisk vækst på over 2 %, var der i Tyskland indtil nu 73.120 dødsfald, og i Europa 880.644 dødsfald, mens økonomierne i alle Europas lande skrumpede med flere procent, og mange mennesker mistede deres arbejde og eksistensgrundlag.

Nu hersker der en stor utilfredshed over, at enkelte parlamentsmedlemmer har tjent sekscifrede beløb på leveringen af mundbind, og Wolfgang Schäuble svinger sig op til at være den vigtigste moralske apostel og udråber denne personlige berigelse til at være en skændsel. Men er det ikke en endnu større skændsel at bedrage den samlede europæiske befolkning med en "Green Deal", der vil ramme Europas industrilande som en nedrivningskugle og bringe dem til fald, ruinere landbruget, ødelægge arbejdspladser, kraftigt sænke levestandarden for langt den største del af befolkningen, og

kun berige de rigeste og spekulanterne? For det er lige præcis denne politik, som Schäble, Merkel, Altmeier, Scholz, Draghi, Macron, von der Leyen & Co. står for!

Denne "Green Deal", en politik hvor alle investeringer, fra EU og nedefter gennem medlemslandene og bankerne, kun skal gives til "grønne" teknologier og industrisektorer, vil ende med en brutal udslettelse af industri og landbrug, og som konsekvens føre til en reduktion af befolkningen. For der findes en direkte sammenhæng mellem energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen, produktiviteten og det antal mennesker, som disse kapaciteter kan understøtte. Den "store omstilling gennem afkarboniseringen af verdensøkonomien", som Schellnhuber og WBGU (Det videnskabelige råd for globale Klimaforandringer) allerede har agiteret for i næsten to årtier, og som nu omsættes fra von der Leyens side, betyder intet andet end at vende tilbage til et førindustrielt niveau. Den største profit går dog til spekulanterne, ankerne og kapitalfondene, dvs. finansoligarkiet, som investerer i denne moderne afladshandel – for det er hvad forretningen med CO2-certifikater er. En koalition af tolv amerikanske stater under ledelse af Missouris justitsminister, Eric Schmitt, klagede d. 8. marts over denne omfattende skade på det almene vel. De bestrider Præsident Bidens udstedte "forordning 13.990" med titlen: "Beskyttelse af den offentlige sundhed og miljøet og genoprettelsen af videnskaben til overvindelse af klimakrisen". Denne forordning befaler principielt det samme som EU's "Green Deal" eller de amerikanske demokraters "Green New Deal": En massiv reduktion af industri- og landbrugsproduktion, energiproduktion og -forbrug, eller en hvilken som helst anden aktivitet, som har udledning af såkaldte drivhusgasser til følge.

I et af klagens afsnit peges på det som det handler om, både i USA selv og globalt: "Hvis dette dekret gøres gældende, vil det i mange årtier ud i fremtiden forårsage skader for hundrede af milliarder eller billioner dollars. Det vil

ødelægge arbejdspladser, kvæle energiproduktionen, strangulere amerikansk energiafhængighed, undertrykke landbruget, forhindre innovation og gøre familievirksomhederne fattige..." I klagen bemærkes det yderligere, at Biden-forordningen, ved udregningen af de "sociale omkostninger", fuldstændig ignorerer de indirekte følger, som reduktionen af drivhusgasserne ville have for hele verden. Selvom de tolv delstatsregeringer som klager – Kansas, Nebraska, Oklahoma, Arkansas, Montana, Ohio, Indiana, Arizona, South Carolina, Tennessee, Utah und Missouri – er republikanske, handler det på ingen måde om partipolitisk opposition mod den demokratiske Biden-administration. Disse stater er kernen i det amerikanske landbrugsbælte, og de arbejdende landmænd her, hvoraf mange kæmper en overlevelseskamp mod kartellernes profitgrådighed, er ganske klar over verdens sultkatastrofe, der truer omkring 300 millioner mennesker verden over, og som chefen for FN's Verdensfødevareprogram, David Beasley, igen og igen har advaret om. For Beasley var tidligere guvernør for South Carolina og er den dag i dag tæt forbundet med disse landmænd.

David Beasley berettede d. 9. marts i en video-telefonkonference med Associated Press fra Addis Abeba om de himmelskrigende omstændigheder, som han fandt på sin netop afsluttede tur i Yemen: "Det er helvede – det skrækkeligste sted på Jorden", den værste humanitære krise i verden som fuldkommen er forårsaget af menneskelige handlinger. I et hospital i Sana'a så han børn sulte lige foran sig, simpelthen fordi der ingen mad var. Mange er på dødens rand, selvom de sygdomme og svagheder ville være nemme at behandle, hvis midlerne var til stede. Normalt hører man gråd, larm og latter fra børneafdelingen. Men i Yemen hører man ingen gråd, ingen latter; der herskede en dødelig stilhed. Andre rapporterer berettede, at mange børn har hud som pergament og er afmagrede helt ind til knoglerne, før de dør. Yemen er helt bestemt det skrækkeligste sted på Jorden, men desværre er ret mange stater og regioner ikke langt fra en sådan situation. Syrien, Eritrea, Niger, Mozambique, Haiti, Nicaragua, Bolivia – listen

over stater i den såkaldte udviklingssektor, som er ramt skrækkeligt hårdt af pandemien, af hungersnød og følgerne af den såkaldte uformelle økonomi, er lang.

Verdens fødevaremyndigheder har i år brug for 815 millioner dollars blot til Yemen for at redde millioner af mennesker fra sultedød, men lykkedes kun med at få skaffet 300 millioner. Hvad er disse latterlige 500 millioner i forhold til de 30 til 50 billioner (50.000.000.000.000), som centralbankerne ønsker at investere i EU's Green Deal og USA's Green New Deal over de næste 10 år, der kraftigt vil reducere industriens og landbrugets produktive kræfter? Verdensfødevareprogrammet har igen og igen advaret om, at alene i dette år trues 270 millioner mennesker akut med sultedøden. I betragtning af denne hidtil usete humanitære katastrofe er programmet "Fra Jord til Bord" og EU's biodiversitetsstrategi absolut skandaløse, fordi de vil reducere landbrugsproduktionen massivt pga. rent ideologisk motiverede nødtiltag. Her er grunden til, at de tyske landmænd med deres traktor-optog i flere måneder har gjort opmærksom på den truende udslettelse af landbrugets familiebrug. Den videnskabelige afdeling i USA's landbrugsministerium har i sit økonomiske brev, nr. 30 fra november 2020, offentliggjort konklusionen af en prognose, hvor i følgerne fra EU's landbrugspolitik indtil 2030 bliver vurderet, hvis de blev gennemført enten (a) blot indenfor EU, (b) gennem EU's handelsregler i andre lande eller (c) globalt. I følge denne ville landbrugsproduktionen i EU skrumpes med 7-12%, verdens fødevarerpriser ville stige med 9% (kun EU) og op til 89% (ved global indførelse), det samfundsmæssige udbytte ville blive reduceret med mellem 96 milliarder og 1,1 billioner dollars, og antallet af mennesker uden fødevarsikkerhed ville stige med mellem 22 og 185 millioner.

Konklusion: EU's politik er ikke blot inkompetent, hvilket er blevet tilstrækkeligt demonstreret under corona-krisen; dens grønne ideologi ødelægger også grundlaget for vores landbrug, og er i lyset af hungerkatastrofen sågar absolut uansvarlig,

for at sige det mildt.

BüSo kræver i stedet:

1. Den øjeblikkelige opbygning af et moderne sundhedssystem i hvert land på denne Jord, på et niveau som Tyskland var på før privatiseringen.

2. En fordobling af den globale landbrugsproduktion, således at, i betragtning af den voksende verdensbefolkning, sult og fattigdom kunne elimineres for alle mennesker.

3. At gøre en ende på kasinoøkonomien gennem en global Glass/Steagall-lovgivning.

4. Et nyt Bretton Woods-kreditsystem, som kan stille produktive kreditter til rådighed for investeringer i den reelle økonomi.

5. Skabelsen af 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser for at genopbygge verdensøkonomien efter pandemien og seriøst begynde at overvinde underudviklingen i de såkaldte udviklingslande.

6. Samarbejde med Rusland og Kina ved udbygningen af Den nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika, for dermed at fjerne årsagen til flygtningekrisen, og samtidig skabe en varig fredsorden.

Ude og hjemme: Den eneste gennemførlige strategi for

undgåelse af krig er hurtig økonomisk udvikling

Den 14. januar (EIRNS) – Pave Paul VI havde ret, da han i sin rundskrivelse 'Populorum Progressio' fra 1967 skrev: "Udvikling er det nye navn for fred".

Den systemiske sammenbrudskrise i hele det transatlantiske økonomiske system, som Lyndon LaRouche advarede om helt tilbage i 1971, er nu i fuld gang og bringer USA og verden til randen af fascistiske politikker, både økonomisk og politisk, nøjagtig som LaRouche forudså ville ske, hvis hans politik for global økonomisk udvikling ikke blev vedtaget.

I Europa er den vanvittige politik, styret fra London, for afvikling af atomkraft og kuldioxid nået til det punkt, hvor den truer eksistensen af hele kontinentets elnet. Hvis Tyskland får lov til at fortsætte, vil det i år nedlægge tre af sine sidste seks atomkraftværker og reducere landets elforsyning med chokerende 6-7%, uden anden grund end forsætlig afindustrialisering og malthusiansk affolkning.

I Kina er USA's afgående udenrigsminister, Mike Pompeo, kommet inden for en millimeter til at anerkende Taiwan som en suveræn nation, hvilket forsætligt ville overskride Kinas røde linje og sandsynligvis udløse en åben militær reaktion.

I Rusland tikker uret ned til 5. februar 2021, hvor den nye START-traktat mellem USA og Rusland udløber, hvilket ville efterlade verden med, siger og skriver, nul våbenkontrolaftaler mellem de to supermagter, på et tidspunkt med skarpe og voksende spændinger.

Og i USA har angrebet på 'Capitol' den 6. januar – en moderne orkestreret provokation i stil med 'Rigsdagsbranden' – åbnet sluseportene for at rive præsidentskabet som institutionen og forfatningen i stykker, i særdeleshed ytringsfriheden, og

tilskyndelse til jakobinsk vold (både venstre- og højreorienteret), hvilken er beregnet på at nedbryde nationen – det britiske imperiums mangeårige feberagtige drøm. Rapporterne om planlagt vold på indsættelsesdagen den 20. januar, både i Washington, D.C. og i mange delstats-hovedstæder over hele landet, truer med at optrappe krisen til et helt nyt niveau.

Præsident Trumps gentagne fordømmelse af angrebet på Capitol, hvor han distancerer sig selv og hans bevægelse fra "den pøbelagtige vold" og siger, at "jeg opfordrer til at der ikke må være nogen vold", er prisværdigt – men det er på ingen måde tilstrækkeligt til at besejre den globale strategi fra det britiske imperium, City of London og Wall Street.

"Det er meget tydeligt, at USA befinder sig i en dyb, dyb polarisering", sagde Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, i sin ugentlige webcast den 13. januar. "Nogle mennesker taler endda om faren for en borgerkrig. Jeg vil ikke forudsige det ene eller det andet, men det står meget klart, at hvis ikke man finder en måde at overvinde denne nuværende ekstreme polarisering, kan man ikke gå ind til det og sige: 'Vi vil bekæmpe dette til døden.' Dette kan kun føre til en fuldstændig tragedie eller føre til en situation som i Weimar-Tyskland, hvor nationalsocialisterne og bolsjevikkerne kæmpede frem og tilbage i slutfasen; og vi ved hvordan dette sluttede".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Hvad jeg mener der må gøres, er en helt anden tilgang. Det er idéen om 'modsætningernes sammenfald', der blev udviklet af Nicholas Cusanus; forestillingen om at det menneskelige sind kan definere et niveau for løsninger, der ligger på et højere plan end der, hvor konflikten opstod. Hvad det konkret betyder i en situation som denne er, at folk fra alle sektorer af det politiske spektrum skulle arbejde sammen for at løse de virkelige problemer, som hungersnød, som pandemi, og derved give unge mennesker et perspektiv".

Zepp-LaRouche henviste derefter til den tænkning og organiserende tilgang fra ledere som Mahatma Gandhi og Martin Luther King, som personligt blev stærkt inspireret af Gandhi: "Jeg tror, at en sådan fornuftens stemme, som eksempelvis Martin Luther King, hvis fødselsdag vi fejrer om få dage, bør introduceres i den stærkt polariserede amerikanske situation. Jeg tror, at vi er nødt til at introducere et sådan element af samarbejde om at løse problemer og genopbygge USA. Vi er virkelig nødt til at give et perspektiv til de ganske almindelige mennesker, der har mistet håbet om den amerikanske drøm, hvis de nogensinde har haft det. Og jeg tror, at det kun kan gøres ved at bevæge relationer mellem nationer til et helt andet paradigme... Verden har desperat behov for et nyt paradigme, et 'New Bretton Woods-system, som min afdøde mand havde udarbejdet i mange årtier. Og jeg tror, det er denne tænkning af Mahatma Gandhi, Martin Luther King, og Lyndon LaRouche, som nu er nødvendig".

Hun konkluderede: "Jeg synes, at dette er et meget alvorligt øjeblik i amerikansk historie, det er et alvorligt øjeblik for hele verden. Men jeg tror, at der er nok af kræfter med god vilje rundt om i verden til, at vi forhåbentlig kan sætte en alliance og et partnerskab sammen for at redde civilisationen, for det er hvad der i virkeligheden står på spil".